

Inhoud

1: Straatfotografie nader bekeken	1
Inleiding	2
Wat is straatfotografie?	2
Hoe straatfotografie de laatste jaren is veranderd	6
Waarom zou je straatfotografie willen beoefenen?	9
Wat zijn de kenmerken van een straatfotograaf	12
Wat is een goede straatfoto?	15
Compositie	20
Een eigen stijl	23
Interview met Fokko Muller	28
2: Apparatuur, technieken en strategieën	35
Inleiding	36
Wat heb je nodig?	36
Het juiste moment vastleggen	42
De diverse technieken	56
Kleur of zwart-wit?	64
3: Beste plekken voor straatfotografie	71
Inleiding	72
De beste plekken voor straatfotografie	72
Interview met Jac Mostert	110
4: AVG, privacy en ethiek	115
Inleiding	116
Mag je op straat fotograferen?	117
De verschillende soorten ruimten	122
Ethiek en moraliteit	126
Interview met Julie Hrudová	133
5: Nabewerking	139
Inleiding	140
Gebruik van de juiste software	140
'Shoot wide, crop tight' of 'shoot tight, crop tighter'?	142
Foto omzetten naar zwart-wit in Lightroom	145
Geef je RAW-bestand de JPG-look	150
Nadruk op het onderwerp leggen	152
Ruis verminderen	154
Verscherpen	154
Korrel toevoegen	155
Afdrukken	156

Foto's geschikt maken voor online gebruik	156
Interview met Roy Coumans	158
6: Voor de gevorderde straatfotograaf	165
Inleiding	166
Vraag feedback op je foto's	166
Een portfolio samenstellen	166
Een serie samenstellen	168
7: Inspirerende straatfoto's	171
Index	203

Voorwoord

Het schrijven van een boek vergt veel tijd en energie. Dus na het verschijnen van ons boek *Focus op Fotografie: Sportfotografie* (ook uitgegeven bij Van Duuren Media) hebben we eerst genoten van de vrije tijd die er ineens weer was. Maar begin 2020 begon het te kriebelen. We wilden wel weer een boek schrijven, maar waarover? Onze andere grote passies binnen de fotografie zijn portretten en straatfotografie. Maar over portretfotografie is al zo veel geschreven, terwijl over straatfotografie maar een handjevol boeken te vinden is. We besloten daarom dat dit het onderwerp voor ons nieuwe boek moest worden.

Gelukkig hadden we veel geleerd van onze eerste samenwerking. Dus zaken die we toen nog allemaal moesten bedenken, waren nu gesneden koek. Natuurlijk kwamen daar weer andere zaken voor in de plaats. Maar de wil om het boek te voltooien was groter dan de problemen die voorbij kwamen. We besloten om er een jaar voor uit te trekken, zodat we dit boek op ons 'gemak' konden schrijven en meer konden genieten van het schrijfproces. Daarbij waren we vergeten dat we eigenlijk geen mannen zijn die iets langzaamaan kunnen doen. En Corona kwam ook om de hoek kijken, waardoor we onverwacht meer tijd hadden. Dus met meer tijd en dezelfde gedrevenheid hadden we in no-time een eerste concept klaarliggen. Wat niet betekent dat we niet genoten hebben van het maken van dit boek.

In dit proces gaat onze speciale dank uit naar Monique Timmermans, die net als bij ons vorige boek de eindredactie heeft verzorgd. Zij had vaak lastige vragen voor ons, maar door die te beantwoorden hebben we een beter resultaat gecreëerd.

Een gevolg van Corona was dat dit boek is geschreven volgens het 'nieuwe normaal'. Wat wil zeggen dat we elkaar geen enkele keer fysiek ontmoet hebben tijdens het schrijven. Dat was wennen, maar we denken dat het 'nieuwe normaal' voor ons al normaal is.

Net als in ons vorige boek hanteren we in dit boek onze eigen manier om fotografie uit te leggen: alsof we naast je op de bank zitten. Deze manier van vertellen is ons – en wat we hebben begrepen ook de lezers – zo goed bevallen, dat we dat in dit boek opnieuw hebben gebruikt.

Focus op Fotografie: Straatfotografie is een handzaam boek geworden, waaruit iedereen die iets met straatfotografie wil heel veel kan halen. Zowel de absolute beginner als de meer gevorderde fotograaf zal hier inspiratie en kennis opdoen.

Huub Keulers en Marcel van der Looij

Inleiding

In de loop der jaren is er wel wat veranderd voor een straatfotograaf. Daar waar mensen het vroeger een eer vonden om vastgelegd te worden, kijken ze je nu soms argwanend aan. Hoe mooi is het dan als het toch lukt om een interessant fotoverhaal te vertellen, of een prachtig straatportret te maken.

De auteurs van dit boek beoefenen al jaren straatfotografie en hebben gemerkt dat er, buiten enkele workshops, nauwelijks instituten te vinden zijn die opleiden tot straatfotograaf. Daardoor zijn de meeste straatfotografen autodidact. Zij leren van andere fotografen, bekijken video's op YouTube of lezen artikelen. Boeken over straatfotografie zijn schaars en laten vaak alleen foto's met een korte beschrijving zien. Helaas wordt hierin nauwelijks uitgelegd hoe je je op straat als fotograaf het beste kunt gedragen, of hoe je de mooiste straatfoto's maakt. Dit boek gaat hier wel op in.

Je kunt dit boek op verschillende manieren gebruiken. Je kunt beginnen op bladzijde 1 en tot het einde doorlezen. Je kunt ook direct naar een bepaald hoofdstuk of een bepaalde sectie gaan, om bijvoorbeeld te lezen waar je de grootste kans maakt om een pakkende foto te maken. Of misschien kies je er juist voor om te kijken hoe je een foto het best in zwart-wit kunt omzetten. Kortom, voor iedere straatfotograaf is wel iets interessants te vinden in dit boek. Of je met straatfotografie wilt beginnen of al wat meer gevorderd bent, dit boek is een mooi hulpmiddel om je foto's naar een hoger niveau te tillen.

Hoewel in principe elke camera en lens geschikt zijn, heeft elke combinatie zijn voor- en nadelen. Welke kun je het beste gebruiken? Welke technieken kun je toepassen en hoe ziet een goede straatfoto eruit? Bestaan daar regels voor en hoe kun je die toepassen in je eigen werk? Maar ook, wat mag je wel of juist niet fotograferen en wat zegt de wet hierover? Allemaal zaken die in dit boek aan bod komen.

De essentie van straatfotografie zit hem in het overbrengen van het gevoel. Apparatuur en techniek zijn daaraan ondergeschikt. Om die reden staan er ook geen camera-instellingen bij de fotobijschriften.

Dit boek geeft de mening van de auteurs weer. Dit is niet de absolute waarheid, maar een benadering van straatfotografie.

Als we 'hij' schrijven, bedoelen we een persoon in zijn algemeenheid.

Hopelijk helpt dit boek je om je grenzen te verleggen, nieuwe inzichten te geven en inspireert het je om de straat op te gaan.

focus

Straatfotografie nader bekeken

Je leert in dit hoofdstuk:

- Wat straatfotografie is.
- Hoe straatfotografie de laatste jaren veranderd is.
- Waarom je straatfotografie zou willen beoefenen.
- Wat de kenmerken zijn van een straatfotograaf.
- Wat een goede straatfoto is.
- Wat een eigen stijl is.

Inleiding

Straatfotografie is een van de oudste genres in de fotografie. Maar wat is straatfotografie nou precies en valt dat wel te omschrijven? Met zo'n lange historie is er door de jaren heen natuurlijk wel wat veranderd, voor zowel de fotograaf als de onderwerpen.

In dit hoofdstuk staan we ook stil bij de straatfotograaf: wanneer ben je dat en welke eigenschappen moet je zeker bezitten?

Tot slot besteden we aandacht aan stijl en de discussie die in alle genres van de fotografie plaatsvindt: wanneer is het nou een goede foto en in dit geval, een goede straatfoto?

Wat is straatfotografie?

Volgens Wikipedia is straatfotografie een genre waarbij mensen op publieke plaatsen worden gefotografeerd zonder dat ze zich daarvan bewust zijn. Het is vaak een kunstzinnige vorm van candidcamerafotografie die natuurlijke (in plaats van geposeerde) foto's oplevert. Of ze de realiteit weergeven of niet is vaak een onderwerp van discussie, maar als het goed is geven ze het gevoel en de intentie van de fotograaf weer.

Een mooi voorbeeld van de klassieke straatfotografie: niet geposeerd en geeft de realiteit duidelijk weer.

Straatportretten behoren zeker tot de straatfotografie. In dit geval een ongeposeerd portret, waarbij de fotograaf wel is opgemerkt.

Het zou zomaar kunnen dat er een uurtje geleden mensen op deze stoelen zaten. De attributen er omheen versterken dat gevoel. Ook dit is straatfotografie.

Er is ook een stroming die een bredere definitie aanhangt, net als de auteurs van dit boek. Hier is de mening dat een geposeerd straatportret, of museumbezoekers die een schilderij bewonderen, ook tot dit genre behoren. Maar ook een foto van een lege straat is straatfotografie. Er hoeven dus niet per se mensen op een straatfoto te staan. Ook documentairefotografie of fotojournalistiek kun je tot straatfotografie rekenen. Het belangrijkste is dat je een foto niet in een hokje moet plaatsen.

Sommige mensen zullen deze foto bestempelen als documentaire fotografie. Het is echter ook een vorm van straatfotografie.

Hoewel de foto in een museum is genomen, hoort hij zeker thuis bij straatfotografie.

Hoe straatfotografie de laatste jaren is veranderd

Honderd jaar geleden, in de tijd van Henri Cartier-Bresson (rond 1930), was een foto-toestel iets bijzonders en wilden mensen graag op de foto. Tien jaar geleden keek bijna niemand meer vreemd op als je op straat foto's maakte. Er is echter veel veranderd in de laatste jaren. Door de opkomst van internet en sociale media zijn mensen argwanender en voorzichtiger geworden ten aanzien van straatfotografen. Ze weten immers niet waar hun foto wordt geplaatst. Hierdoor zijn mensen afstandelijker, voelen zich sneller geïntimideerd, of reageren geïrriteerd. Zeker wanneer het kinderen aangaat.

Kinderen lenen zich voor spontane foto's. Let wel op, niet iedereen is ervan gediend.

Ook het feit dat privacy zo'n issue is, maakt het er voor de straatfotograaf niet gemakkelijker op. Zelfs in publieke ruimten, waar het fotograferen in bijna alle omstandigheden gewoon geoorloofd is, wordt vaak afkeurend gevraagd waarom je foto's maakt.

Hierdoor zou je bijna ontmoedigd raken en besluiten om niet aan straatfotografie te beginnen. Toch kun je met de juiste aanpak je weg naar mooie foto's wel vinden, zelfs in deze complexe tijd.

Door de reflectie van het straatbeeld in de helm ontstaat een boeiend beeld.

Je moet het zien en snel vastleggen, anders is het moment voorbij. Je valt niet op, ze zijn vooral met zichzelf bezig.

Vergeleken met de tijd van Henri Cartier-Bresson durven mensen tegenwoordig wel meer hun emoties te laten zien en hun identiteit uit te dragen. Of ze lopen juist op straat zonder aandacht voor hun omgeving en zijn zich niet bewust van wat er om hen heen gebeurt. Ze luisteren naar muziek, of zijn bezig met hun mobieltje. Dit maakt het gemakkelijker om te fotograferen zonder te worden opgemerkt. In hoofdstuk 2 bespreken we meer van dit soort voorbeelden.

Een meisje dat helemaal verzonken is in haar telefoon. Geeft jou de gelegenheid om de compositie te bepalen.